

■ Sztorizós beszélgetésnek indul a dolog, röhgöcsélünk a klubban, néhány sör mellett s csak később derült ki, milyen komolyan veszi egymást és a dixit a hét muzsikos. Mindnyájan pontosan tudják, hol a lécs és azt is, hogy az mikor rezeg. Írtylésre méltóak, mert rendelkeznek valamiféle erkölcsi fölényvel a világgal szemben. Hiszen, szinte semmiért, minimális ellenszolgáltatásért nyújtanak évtizedek óta magas minőséget. Ha úgy vesszük adakoznak. Miközben remekül érzik magukat. Afféle szerelemmuzsikások. Majdnem mindenkinek van kenyérkereső foglalkozása, nem a dixielandból élnek. Abból ugyanis nem lehet. Nyugaton sem.

Ezt már *Molnár Gyula* mondja, az Emerton-díjas klarinétművész, aki harminc évvel ezelőtt alapította a band-et és jól ismeri a dixi-világpiacot.

– Ezt a műfajt nem lehet profiként művelni. Én képtelen lennék, estéről estére, pénzért muzsikálni. Valamikor fel is kell tölteni. A pop az más. Az üzlet. Ez pedig zene. A dixi-muzsikások egyébként a világon mindenütt a közönség tapsát tekintik igazi fizetségnek. A brémai gyógyszerész esténként azért trombitál egy kiskocsmában, mert imád trombitálni. Igaz száz márkát kap érte s azt el is sörözi ott helyben. De a világhírű muzsikos sem a pénzért csinálja. A mentalitása össze sem hasonlítható egy popsztárréval. A fesztiválokon tapasztaltam meg, hogy minél jobb valaki a színpadon, annál szerényebb, lazább, természetesebb a civil életben. *Tony Scottal* játszottunk együtt egy jazz-fesztiválon. Míg muzsikált, próbáltam ellesni, hogyan fújja a

■ Harmincéves a Molnár Dixieland Band Mindhalálíig dixi

klarinétot. Később kértem, mutassa meg a technikát. Erre ő, se szó se beszéd bedugta az ujjamat a saját szájába, hogy érzékelnem tudjam, milyen laza a szájtartása. A többiek, mikor meglátták, halálra röhgötték magukat.

– A klasszikus zenészek teljesen másként viselkednek – szól közbe *Blaskovics László*, aki civilben a vásárhelyi zeneiskola direktora. Aztán nem taglalja a különbségeket, félvén, hogy megharagszanak rá a komoly muzsika napszamosai. Inkább a fiáról mesél, aki nem szereti a szintetizátort. – Hála Isten, érzi a gyerek, hogy a legrosszabb élő zene is jobb a gépzenénél. A dixi pedig lehetőséget ad az örömködére. Ennek a zenének külön nyelve van. Ez minőség. A profi, egy idő után már csak a dátumokat és a gázsit látja. Én alkalmatlan lennék erre a szerepre.

– Azért szerelem ide, szerelem oda, nem lenne baj, ha némi pénz is hozna a házhoz a dixi – vallja be *Rakovics István*, aki, főfoglalkozású zenész volt, mielőtt Molnárékhoz szegődött, több csapatban is muzsikált gitárosként. – Jó lenne egy menedzser, vagy néhány szponzor. Így a harkni hozza a pénzt, az igazi sikerélményt pedig ebben a jó bandában élem meg. Három évvel ezelőtt magam sem gondoltam, hogy valaha dixieland együttesben fogok játszani. A zenekar a Kanári szigetekre utazott, mikor Gyula megkeresett. Azonnal csomagoljak, mert

Fotó: Gyenes Kálmán

nincs bendzsósuk. „Én nem is tudok bendzsózni!” – rémültem meg. „Az nem baj – mondta Gyula – majd megtanulsz.” Útlevelem se volt, de pakoltam.

– Engem pedig a '83-as Ki-

Mit-Tud? elődöntőjén fedezett föl Gyula – meséli *Kalocsai Géza*, aki tíz éve a dobnál teljesít szolgálatot. Mi tagadás, én is hétfégi alkalmi zenész-ként vagyok kénytelen a fizetéskiegészítés után nézni. Időn-

ként megorolnak rám zenész kollégáim, ha kritizálni merem a munkájukat. „De nagy a szád, – évődnek velem – fogadjunk, Molnár Gyulának nem mersz egy szót sem szólani, ha véletlen melléfúj”. „Egy nagy formátumú muzsikos még azt is megetheti”, mondom ilyenkor.

Kiszin Miklóst csupán a humoráért is érdemes a bandában tartani. Az már csak mellékes, hogy remek bőgős. Míg a többiek a profizmus előnyeit és hátrányait taglalják erőteljesen bizonygatja, ő alkalmatlan a favágásra.

– Nagyon nagy szerencsém van, mert a Deák gimnáziumban olyasmit csinálhatok, amit szeretek. A tizenhétéveseket próbálom megfertőzni. Vigyázva arra, nehogy a nagy ígyekezet miatt megutálják az énekórákat. A Kodály módszerből a legfontosabbat próbálom szem előtt tartani, nevezetesen, hogy két féle zene létezik: a jó és a rossz. Vagyis a könnyűzene is érték, ha az minőség. A katedrán és a színpadon hasonló a feladat, olyat adni, amitől megváltozik az emberek tekintete. A nagy buli, „felhozni” a közönséget.

Hasonló a véleménye *Mucsi Árpádnak* is, aki hivatásos zenészként egyik este Verdi muzsikát fúj a színházban, másik nap viszont dixit a klubban.

– A kettő ragyogóan megfér együtt, mindkettőt lehet jól és csapnivalóan csinálni – mondja, és többet nem is nagyon tudok

A Molnár Dixieland Band jubileumi koncertje a nagyszínházban, május 10-én, kedden este fél 8 órakor kezdődik. Vendégszólísta lesz: Joe Murányi (Louis Armstrong klarinétosa) és Bényi Tamás banjoművész.

belőle kicsikarni, mert ő nem a szavak embere.

Mostmár tudom *Garay Márta* miért nem jött el a randevúra. Így biztos volt benne, hogy távollétében róla beszélünk legtöbbit. Igaza lett, a fiúk egymás szavába vágva meséltek az együttes egyetlen hölgytagjáról. Íme néhány vélemény:

Blaskovics: Gyula mellett Márta a másik húzóerő. Kettőjük miatt érdemes ebben a zenekarban játszani.

Molnár Gyula: Európában nem sok dixieland zenekar van, amelyekben egy nő zongorázik és énekel. Ráadásul ilyen jól! Bárhol megjelenünk, Márta mindenütt kuriózumnak számít. Egyszer úgy megsértődött, hogy kilépett a zenekarból. Attól tartok, volt némi igaza.

Rakovics: Ha Mártának jó kedve van mindnyájan dőlünk a nevetéstől. Ha rossz, no azt inkább nem részletezem.

Kiszin: Ő tagadhatatlanul egyéniség. És fantasztikusan jó muzsikos. Amellett, a tipikus nő. Vagyis, időnként az Isten mentse meg mindenkit tőle.

Faggattam még a fiúkat, egyéb személyes dolgokról, a válaszokból lesűrhető konklúzió: *megéri együtt muzsikálni*. Akkor is, ha nincs próba-terem, ha nincs szponzor, ha a napi munka után kell esőben, hóban rohanni a fellépés színhelyére. Egyszóval *mindenképpen és mindhalálíig*.

Pacsika Emília

POLITIKAI HIRDETÉS, POLITIKAI HIRDETÉS, POLITIKAI HIRDETÉS

ÉN, LEGJOBAN A LAPOS, A KOCKA, A HOSSZÚKÁS,
A KEREK ÉS MINDENFÉLE NARANCSOT SZERETEM.
DE EZEKNÉL IS JOBAN A ZOLIT, A GÁBORT ÉS A SAMUT.
HOGY MIÉRT?
A MEGFEJTÉS AZ ARCUKRA VAN ÍRVA!

FIDESZ

NÁFRÁDI ZOLTÁN

1. sz. vk.

CSONKA GÁBOR

2. sz. vk.

DR. ZALÁNYI SÁMUEL

3. sz. vk.

